

Новото основание

"Защото никой не може да положи друго основание, освен положеното, което е Исус Христос."(I. Кор. 5:11.)

"Аз съм Пътят, Истината и Животът."<Иоан 14:6.>

Тия два стиха имат известно съотношение помежду си. Какво трябва да разбираме под думите: "Никой не може да положи друго основание"? Аз ще взема стиха в неговия широк смисъл. Основа и това е една прозаична дума. Кой не говори за основа? Градиш къща, казваш: Слагам основа. Насноваваш платно, казваш: Слагам основа. Получаваш някакво химическо съединение, пак основа търсиш. В геометрията под думата основа разбират опорна точка на нещо. Следователно и за съществуването на самия живот потребна е такава основа, такава опорна точка. В какво именно се състои тази основа? Казано е, че никой не може да положи друга основа, сиреч ние не можем да изменим човешките мисли, човешките желания, човешките действия. Значи ние не можем да ги изменим в тяхната същина. Вие не можете да измените естеството на мисълта и да не е мисъл; вие можете да я направите добра, лоша или неутрална, но повече от това не можете. Значи вие можете да измените нейната външна форма, но никога нейната същина.

Сега аз говоря за един основен закон, а именно: "Никой не може да измени основанието, което Христос е положил." Това основание е, че ние се намираме под властта на един велик закон, под влиянието на доброто и злото. Ние стоим върху една основа, която същевременно произвежда и радост, и страдание, и въздигане, и падане, и забогатяване, и осиромашаване, и здраве, и болест. Туй е основанието, което Христос е положил. По тази причина Той слезе на земята, за да постави тези две опорни точки като основа на живота. Това е принцип. Когато правите мост на някоя река, вие можете да го построите само върху две опорни точки, върху две крайни, а тежестта ще пада главно върху една от двете опорни точки. В този смисъл небето и земята са двете опорни точки, върху които е съграден човешкият живот Мислите, до които ние проникваме, съставят първата основа, първата опорна точка на живота; желанията и втората основа, втората опорна точка, а действията, които ние наричаме проява на волята, представляват процес на градене. Когато някой говори за човешката воля, ние подразбираме, че за проявата се изискват две опорни точки. Щом почнем да градим върху тях, и волята ни ще се прояви. Следователно според този принцип човешката воля може да се прояви само при две опорни точки. Дето има градеж, там има и воля.

И тъй, вие трябва добре да разбирате дълбокия смисъл на Христовото учение. Не е достатъчно човек да мисли само, че го разбира, а всъщност не го разбира. Разказвах ми следния анекдот за една млада мома, софиянка, която всичко изучавала, но само готварство не учила и като се оженила, искала да сготви на мъжа си боб, но не знаела как се готви. Отишла при една своя съседка и я запитала: Как готвите боб? Обаче тя не казала на съседката си, че не знае да готви. Съседката отговорила: Слагам първо боба да се вари, после нарязвам лук и го запържвам с масло. и И ние тъй го готвим. След една седмица тя пак запитала съседката си: Ами месо как готвите? и Еди как. и И ние тъй го готвим. Един ден съседката пожелала да я изпита дали наистина знае да готви и

намислила да устрои една шега. Мъжът на неопитната млада булка донесъл охлюви за готвене. Последната пък отишла да попита съседката си как готви охлювите. Съседката казала: Счуквам охлювите в чутура, слагам ориз, вода и ги варя на огън. и И ние така ги готвим. Върнала се у дома си и наготвила охлювите по начина, посочен от съседката . Мъжът дошъл на обяд и като видял така сготвени охлювите, разбрал колко знаела да готви жена му. И между съвременните религиозни вярвания има такива сготвени охлюви. Не, светът не се нуждае от такива охлюви. Трябва едно коренно разбиране на нещата. В какво се състои човешката мисъл? Мисълта е един от основните велики закони, който твори. Преди всичко ние сме мислещи същества; второ, същества, които чувствуваме; и трето, същества, които действаме и градим. Казвам: Вън от това вие не можете да положите друго основание, не можете да действате и по друг начин; ако действате по друг начин, може да се деградирате. Вие можете да вървите само в две посоки: или нагоре, или надолу и среден път в този свят няма. Понеже всичко се движи, вие не можете да седите само върху една опорна точка. Двете опорни точки създават стабилност на телата, а всичко около тях е подвижно.

Сега, за да видите какви са вашите илюзии за живота, ще приведа един пример от съвременната наука. Ако пуснем електрически ток през купчина железни стърготини, онази стърготина, която е най-близо до тока, ще се намагнитизира първа и ще привлече към себе си всички останали. Тая стърготина се обръща към другите с думите: Виждате ли как ви привлякох към себе си със своята сила? Ако аз не бях тук, и вие нямаше да бъдете около мене. Но ако преместим тока, друга стърготина ще се намагнитизира първа и ще стане център, около който ще се събират всички останали. Ето защо, когато казвате: Аз мога да направя всичко, или хората се събират около мене, защото съм влиятелен, това значи, че токът действа близо до вас. В момента, когато направлението на тока се измени, вие ще отидете към периферията. Следователно трябва да знаете, че основата не е вътре във вас, в туй, което вие мислите и чувствувате в даден момент. За да можете да познаете дали имате основа, дали сте я намерили, трябва още в момента, когато намерите своите опорни точки, да почувствувате в себе си дълбок мир. Ред философи учат света, а самите те не са намерили своите опорни точки, не са спокойни, нямат вътрешен мир.

Когато Христос е казал: "Аз съм Пътят и Истината", с това Той е посочил двете опорни точки. "Животът" пък е процес, който произтича от пътя и от истината. Без тази основа ние не можем да градим. Питам: Какво нещо е стремеж? и Стремежът на един дух в пространството е да се въплъти. Стремежът на едно дете, което се е въплътило вече, е да расте. В растенето детето започва от едната точка, достига известна височина, отдето започва да слиза, като образува крива линия, която свършва на другата опорна точка. Младина и старина са двете опорни точки в живота на човека. Като минете пътя от детинството до старостта, ще намерите двете опорни точки на вашия живот. След туй, като се върнете втори път, ще градите върху тия точки, ако не сте ги забравили; ако сте ги забравили, ще почнете отново. Има хора, които само кръстосват, никога не градят. Върху двете опорни точки трябва да се сложи една крива линия. Това е закон на движение. Туй движение се изразява в човешката мисъл. В какво се заключава човешката мисъл? Човешката мисъл е закон на полагане, на трупане материал върху двете основи на живота. Трябва да градим по известен план.

Нека дойдем сега до съграждането на човешкото тяло. Когато детето се зачене в утробата на майка си, най-напред се образуват крайниците на тялото му, а после другите органи. От всички органи най-последен се образува белият дроб. Щом се образува дихателната система, детето трябва веднага да се роди. Ръцете са продукт на човешката воля; носът, устата, дробовете, стомахът и това са човешките желаниа. Чрез тези удове опитваме вкуса на нещата. Мозъкът на човека е орган на

човешката мисъл. С него ние изпитваме мисълта. Значи, когато говорим за мисъл, подразбираме мозък. Като дойдем до човешкия мозък, ще видим, че от дебелината и качеството на сивото вещество зависи производителността на човешката мисъл. Колкото по-големи набраздявания има сивото вещество, толкова по-силна е мисълта. Някои казват, че мозъкът сам по себе си произвежда мисълта. Това не е право. Човешкият мозък е подобен на Земята, която сама по себе си не ражда. Творческата сила на Земята иде от пространството, от Слънцето, което действа на повърхността. Понеже Земята има основа, върху тази основа именно Слънцето гради, произвежда, твори. Човешкият дух е човешкото слънце, което, като грее върху мозъка, поражда мислите. Всяко същество мисли. Вие мислите, че волът не мисли. И волът мисли, но по волски, ограничено; и змията, и гущерът, и мухата и всяко същество мисли, но според своята мисъл, създава своята къща или своето тяло, своя организъм за живеене. Сегашният ни организъм е плод на нашата мисъл. Човек гради според своята мисъл. Чрез мисълта си човек може да разшири дробовете си колкото иска. Ако човешкият дух прави усилие, той може да направи главата на човека много голяма, но не е достатъчно само главата му да бъде голяма. Важно е дали той ще може да я обработва.

И земята е голяма, но когато Господ прати човека на земята, каза му: "Иди, завладей земята, завладей елементите!" И понеже човекът не можа да завладее земята, Господ му даде една малка земя, която е вътре в главата му и неговия мозък. Ако знаете начина как да завладеете вашия мозък, вие ще намерите законите, чрез които ще завладеете и Земята. Ако не можете да владеете вашите мозъчни центрове, вашите чувства, ако не можете да насочвате вашата воля в права посока, как ще направлявате нещата извън вас? Значи ние не можем да положим друго основание освен Христовото. Има известен закон, който ограничава нашата деятелност; само в известно направление и вътре в него ние можем да правим всичко, да бъдем всесилни. И нашето щастие ще почива върху тази велика мисъл и доколко правилно вървим в пътя.

С тази беседа аз искам да ви наведа на мисълта да започнете градежа на вашия живот. Един пример за изяснение. В дирите на един пътешественик,